Jaargang 4 | uitgave 13 | december '08

Revealed

My Love
Een collectie van Céline's grootste hits

Hoogtepunten '08
2008 was het jaar van Céline

Doctor Dion
Céline ontvangt ere-doctoraat

Sur Les Plaines
280.000 mensen, Céline's grootste concert ooit!

Céline and the City
Verslag van Céline's concert in New York

Céline Dion
Informatie Punt

Van het team

"You're coming on tour with me!"

Lieve fans,

Het is alweer een half jaar geleden dat Céline bij ons de Amsterdam ArenA op zijn kop zette en in die tussentijd hebben Céline en haar fans niet stilgezeten. Op 12 augustus is haar tour door de Verenigde Staten gestart met een optreden in Boston. Leuk detail is dat hier de DVD opnames zijn gemaakt voor de Engelse DVD. Na twee concerten in Boston heeft Céline haar thuisland verwelkomd me0t een concertreeks van maar liefst 10 shows in Canada! Een aantal van ons team zijn afgereisd naar Canada, Montréal, om enkele shows uit deze reeks bij te wonen. Een uitgebreid verslag hiervan is te lezen in dit Revealed.

Op 3 september ging Céline weer verder met haar shows in de Verenigde Staten en dit keer begon ze in Buffalo. Op 15 en 16 september was het dan tijd voor the big Apple: New York City! Wederom hadden een paar teamleden het geluk om af te kunnen reizen naar New York City en uiteraard vind je ook daarvan een uitgebreid verslag in dit Revealed.

Deze keer in onze vaste rubriek "In de Spotlight" een heel speciale fan. Hij is volledig blind en verteld over zijn leven met Céline. Naast onze vaste rubrieken dit keer ook extra aandacht voor het bijzondere verhaal van Christa van Herk.

Ook Céline d'r nieuwste release: "My Love: the essential collection" kan natuurlijk niet ontbreken! Met een duizelingwekkende binnenkomst in de album top 100 op nummer 1 is Celine met dit album weer helemaal terug!

Met de feestdagen in het vooruitzicht en de nieuwe cd op je iPod of nog onder de boom wensen wij jullie heel veel plezier met dit propvolle Revealed!

Cindy, Mathias, Lysanne, Robin, Stéphanie, Suzanne & Willemijn

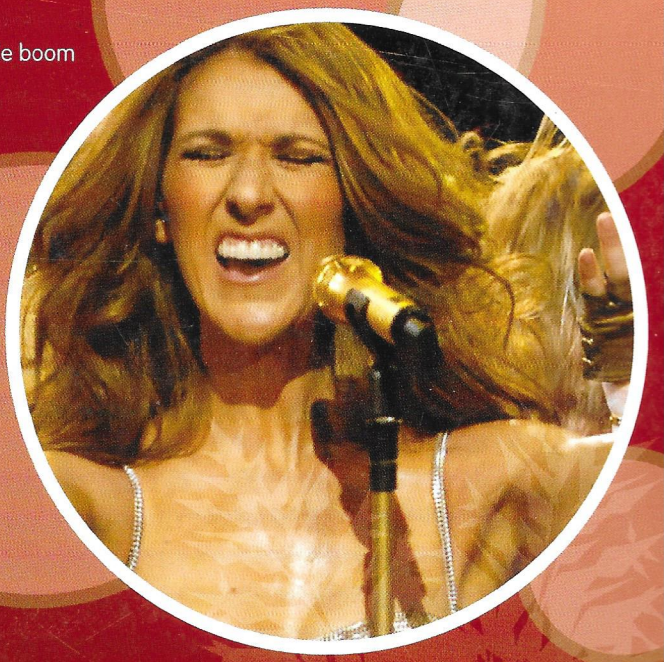

Prijsvraag

Welk nummer, dat voor het eerst is toegevoegd op het album "My Love: The Ultimate Essential Collection" van Céline, werd ook al opgenomen door Luther Vandross?

Stuur je antwoord vóór 15 februari 2009
met je volledige naam, adres en e-mail adres naar
revealed@celinedion.nl of per post naar ons postadres:

Céline Dion Informatie Punt,
Dodonaeusstraat 85, 1504 KG Zaandam

Drie inzenders met het goede antwoord ontvangen
een leuke Céline attentie.

Laatste Nieuws

What's going on?

Céline Sur les Plaines

Op 22 augustus j.l. gaf Céline haar grootste concert tot nu toe, op de Les Plaines de Abraham in Quebec City, Canada. Ruim 250.000 toeschouwers waren naar het park toegestroomd, om het speciale concert dat Céline cadeau gaf aan de inwoners van Quebec (ter ere van het 400-jarige bestaan van de stad), bij te wonen. Het concert is nu in Québec uit op DVD! Naast het concert, zijn ook de repetities en exclusieve achter-de-schermen beelden toegevoegd. Onder de titel 'Céline Sur Les Plaines' ligt de DVD vanaf 11 november in Canada in de winkels. Het CDIP is momenteel druk bezig om te proberen de DVD ook in Nederland beschikbaar te maken voor de fans. Meer nieuws volgt zo snel mogelijk via onze website en mailinglist en natuurlijk het Revealed!

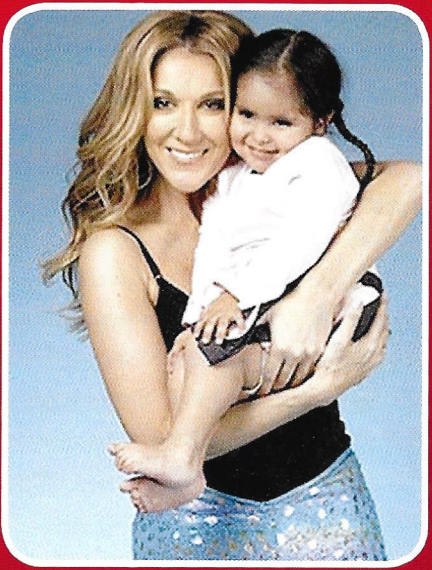

Faces Of Hope

In juli 2008, nam Céline deel in een speciaal humanitair project genaamd "2008 Faces Of Hope". Het doel van het project is om wereldwijd geld in te zamelen voor kinderen in nood. Er zijn drie prachtige producten ontwikkeld naar aanleiding van een foto-sessie van Céline met 12 bijzondere kinderen uit de hele wereld met elk een heel bijzonder levensverhaal. Het gaat om een boek over de wonderkinderen (zowel Franstalig als Engelstalig verkrijgbaar), een familiekalender en een set van wenskaarten. Alle opbrengsten van deze items worden gedoneerd aan het Ste. Justine Kinderziekenhuis in Montréal, het ziekenhuis voor zieke kinderen in Toronto en UNICEF. Op de website van Faces Of Hope, www.facesofhope2008.com is een uitgebreid dankwoord te vinden, met onder andere dit dankwoord: " In Trinidad, België, Frankrijk en zelfs in China zijn de boeken verkocht! Bedankt, aan alle Céline-fans en aan iedereen die heeft deelgnomen aan de filantropische activiteiten ter promotie van de Faces of Hope producten, ontworpen om kinderen in nood te helpen."

Hommage aan Céline

Op 2 november werd de meest prestigieuze awardshow van Quebec uitgezonden: Gala L'ADISQ. Al dertig jaar worden de zo-genaamde Félix-awards aan artiesten in Quebec overhandigd. Door de jaren heen heeft Céline al 39 awards mogen ontvangen. Céline is degene die dit jaar in het zonnetje werd gezet. Tijdens de awardceremonie werd een 'hommage' aan haar opgedragen. door het Symphonie Orkest van Montréal.

Grammies Concert

Op 3 december heeft Céline opgetreden tijdens het Grammy Nominations Concert Live in het Nokia Theater in Los Angeles. Een uur lang traden artiesten op die al eerder een Grammy wonnen. Céline kon daar natuurlijk niet aan ontbreken; ze heeft al vijf Grammies op haar naam staan. Tijdens de uitzending werden de genomineerden voor een aantal categorieën bekend worden gemaakt. Céline vertolkte het nummer "At Seventeen", dat oorspronkelijk werd opgenomen door Janis Ian, met haar eigen band.

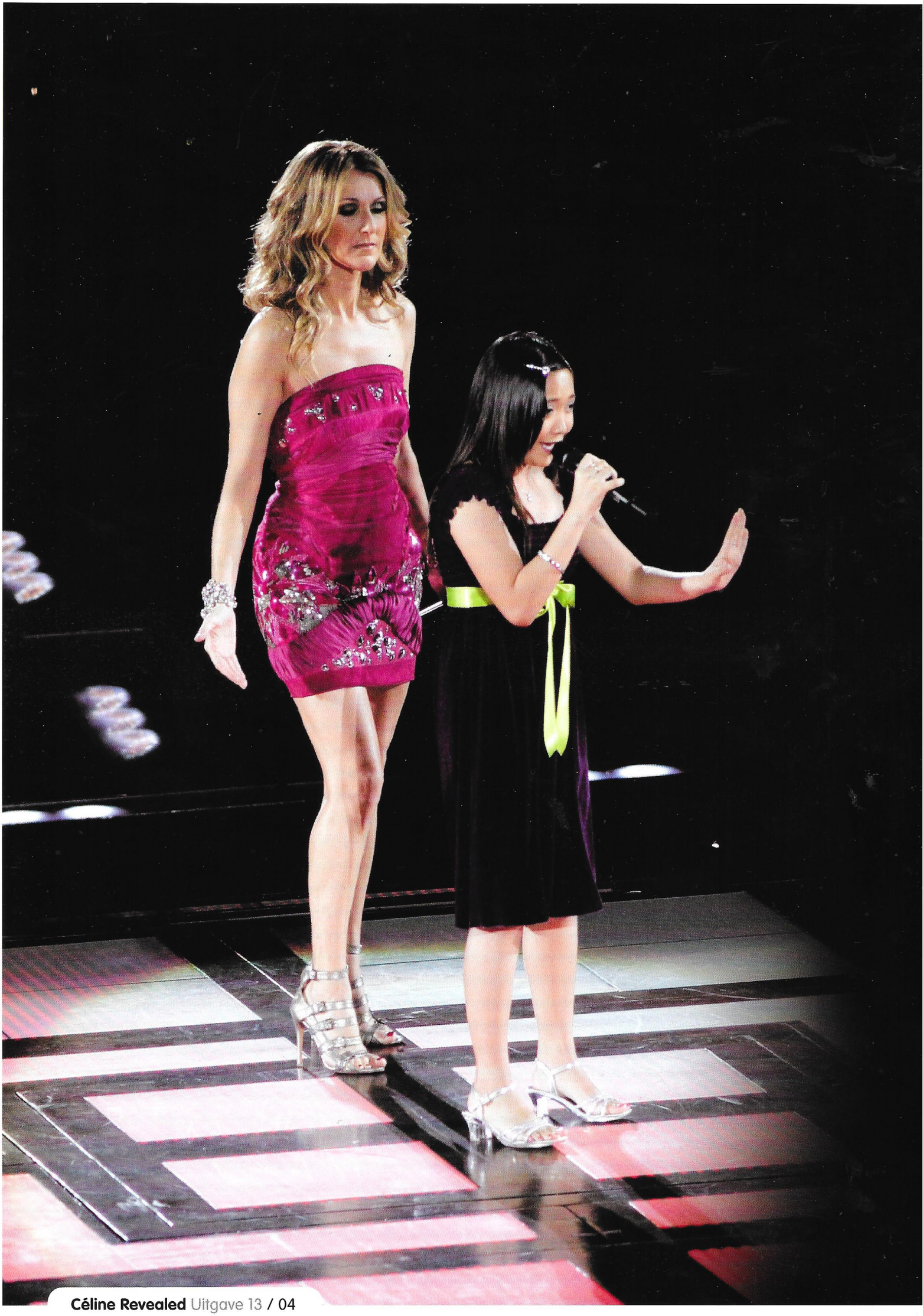

CÉLINE AND THE CITY

Eind vorig jaar kwamen de data vrij voor het Noord-Amerikaanse deel van de tour. New York, Madison Square Garden stond daar ook bij. 15 september 2008 zou dit concert gaan plaatsvinden. Al snel hadden wij; Lysanne en Stéphanie, het idee om daar naartoe te gaan. Bij het zoeken naar kaartjes bleek al snel dat het uitverkocht was en viel onze droom in duigen. Een paar maanden later werd er echter een tweede datum bekend gemaakt: 16 september 2008. Vanaf dat moment hadden we besloten om te gaan. Tot onze vreugde wilde Anoek Vincent ook met ons mee en hoe meer zielen hoe meer vreugd. De dag dat de kaarten in de verkoop gingen zaten wij er klaar voor om de kaarten te bestellen. Uiteindelijk, na een aantal pogingen, hadden we veldkaarten. Nadat de kaarten besteld waren hebben wij de reis geboekt. Van 13 tot 20 september zouden we in New York zijn.

City of New York, zoals het eigenlijk heet, is de grootste stad van de Verenigde Staten van Amerika, gelegen in de gelijknamige staat. Het is het bruisende centrum van handel, mode, cultuur, politiek en natuurlijk muziek. New York behoort tot de 4 belangrijkste wereldsteden en met zo'n 8 miljoen inwoners op 800 km² is het ontzettend indrukwekkend. Zoals velen van ons zullen weten behoorde New York vroeger tot de Nederlanders. Enkele jaren heette de stad Nieuw Amsterdam, totdat in 1664 Nieuw Amsterdam in handen viel van de Engelsen die het New York noemden. Er is nog veel terug te vinden van de Nederlanders, waaronder het bekende Wallstreet en First Street. Leuk detail is dat de oudste straatnaambordjes een afwijkende kleur hebben: bruin in plaats van blauw of groen, en deze namen nog door de Nederlanders bedacht zijn (hebben wij geleerd van onze bustour-gids).

Zoals je je kunt voorstellen zijn de shopmogelijkheden in New York onbegrensd. Geen designer is onbekend met New York, en vice versa. Het is dan ook niet moeilijk voor te stellen dat Céline helemaal losgaat in een mode-stad als deze. Alle designer winkels hebben 1 of meerdere vestigingen. Natuurlijk zorgt Céline dat haar hotel niet te ver verwijderd is van de meest exclusieve restaurants en boetieks, zodat zij en haar stylist flink wat kunnen inslaan. Omdat wij al een aardige duit kwijt waren aan een vliegticket en hotel, war er voor ons geen Chanel en Prada bij, maar GAP paste perfect in ons budget!

Vlak voordat we vertrokken richting New York werd bekend dat Charice Pempengco, een Filippijns meisje dat bekend werd via Oprah, Because You Loved Me zou zingen met Céline. Helaas voor ons werd dat 15 september en geen 16 september. Het optreden van Charice was een groot succes. Céline was tijdens dat duet echt Céline en gaf Charice alle ruimte om te zingen en stelde zichzelf bescheiden op. Na het duet zei Céline nog: "Als jij ooit zelf alleen in Madison Square Garden staat nodig je mij dan uit om met jou te zingen?"

De eerste 2 dagen van ons verblijf in "the big Apple" stonden helemaal in het teken van The City. We wilden in zo kort mogelijke tijd zoveel mogelijk zien, dus hebben we ons laten rondfietsen door Central Park (à la Céline in Berlijn), zijn we met de Staten Island

Ferry langs het Vrijheidsbeeld gevaren, hebben we geluncht in Upper East Side, Ground Zero bezocht, rondgewandeld in China Town en Little Italy en heerlijk gedineerd in Soho. De Céline-kriebels kwamen pas maandagavond 15 september.

Céline gaf die avond haar eerste concert in Madison Square Garden, waarvoor we dus helaas geen kaartjes hadden. Op het laatste moment besloten we toch naar haar hotel te gaan om haar op te wachten. Helaas bleek dat hotel nogal lastig te vinden (vooral omdat iedereen ons de verkeerde kant opstuurde), waardoor we lichtelijk in paniek en helemaal buiten adem aankwamen. En vervolgens was het wachten… wachten… wachten, want Céline had nog een photoshoot en die liep behoorlijk uit. Een paar uur later kwam dan eindelijk haar auto voorrijden, maar er waren ondertussen al zo veel fans bijgekomen dat we lang niet meer vooraan stonden. René stapte uit en daarna ook Céline met René-Charles. Ze deelde vlug een paar handtekeningen uit en liep snel door naar binnen. We hebben wat foto's gemaakt en de hele tijd voordat ze kwam (lees: úuren) staan kletsen met de neef van René (Paul Sara) wat onwijs gezellig was! Onze oogst: 2,5 foto van Céline (2 van Céline en 1 van haar decolleté), maar de Céline-rush was er nu echt!

Op 16 september was het voor ons dan eindelijk de dag om naar het concert te gaan. Na twee dagen New York waarin we al van alles hadden meegemaakt waaronder een hotel wissel (van een 1 ster naar een 4 sterren), foto's van the naked cowboy maken en heerlijk ontbijten in een local dining.

Het was druk en magisch rondom Madison Square Garden (MSG). Oké, de verschrikkelijk slechte McDonald's aan de overkant uitgezonderd, maar zelfs dat kon ons toen nog weinig schelen… we waren bij MSG! Onze oranje shirtjes vielen behoorlijk op: "What is dot nl?! Oh my god, are you guys here just to see Céline Dion?!" We werden zelfs geïnterviewd voor MSG's fancam, wat een aantal hilarische antwoorden opleverde. Gelukkig hadden we ons laten opmaken bij Saks 5th avenue, waar je overigens in korte tijd veel geld uitgeeft…

Het voorprogramma was een impersonator uit Las Vegas (hij treed op in het Golden Nugget Hotel). Tijdens het voorprogramma kwamen er twee vrouwen binnen die er vanaf het begin duidelijk geen zin in hadden. Ze klaagden over alles en hadden een hekel aan Madison Square Garden: "too big". Uiteindelijk vertrokken ze tijdens Pour Que Tu m'aimes Encore. Opgeruimd staat netjes zullen we maar zeggen. Voor ons kon dat de pret niet drukken.
Het concert zelf was weer fantastisch: we hadden goede vloerplaatsen en de vloer liep iets op, zodat we mooi op het podium konden kijken. Céline was supergoed in vorm en deed veel addlips en improvisaties, wat vooral bij All By Myself voor kippenvel zorgde. Natuurlijk ging alles weer veel te snel voorbij... Het publiek viel een beetje tegen. Veel mensen bleven zitten waardoor ze vooraan ook niet konden gaan staan en werden ze gemaand om te gaan zitten.

De volgende ochtend lagen de NY Times en de Post netjes voor onze deur, met recensies van het eerste concert van maandag. Die waren niet zo positief (understatement) en totale onzin (subjectieve constatering door drie fans). Na het concert hadden we nog twee dagen om van de stad te genieten en die hebben we dan ook volledig benut. We hebben genoten van het uitzicht vanaf het Empire State Building, heerlijke cocktails gedronken in een loungebar hoog boven Times Square, een bustour gemaakt door Brooklyn en natuurlijk hebben we geshopt, geshopt en nog meer geshopt... Als klap op de vuurpijl, of "cherry on the cake" zijn we nog naar The Phantom of the Opera geweest op Broadway. Deze Andrew Lloyd Webber productie speelt al 40 jaar lang in New York en is een echte klassieker. Dan mag Céline nog eventjes doorgaan vergeleken met haar 5 jaar A New Day…, hoewel dat ook nu al een klassieker is!

We hebben Céline helaas niet meer gespot, hoewel ze pas op dezelfde dag uit New York vertrok als wij: toen we onderweg naar het vliegveld langs haar hotel kwamen, stonden haar auto's al voor. Jammer dat ze niet net naar buiten kwam!

New York is echt een stad die je gezien moet hebben al heeft het in Céline-opzicht niet zoveel Céline-magie als Las Vegas. Die stad zit er nou eenmaal ingebakken in ons systeem en zal er niet meer uitgaan…

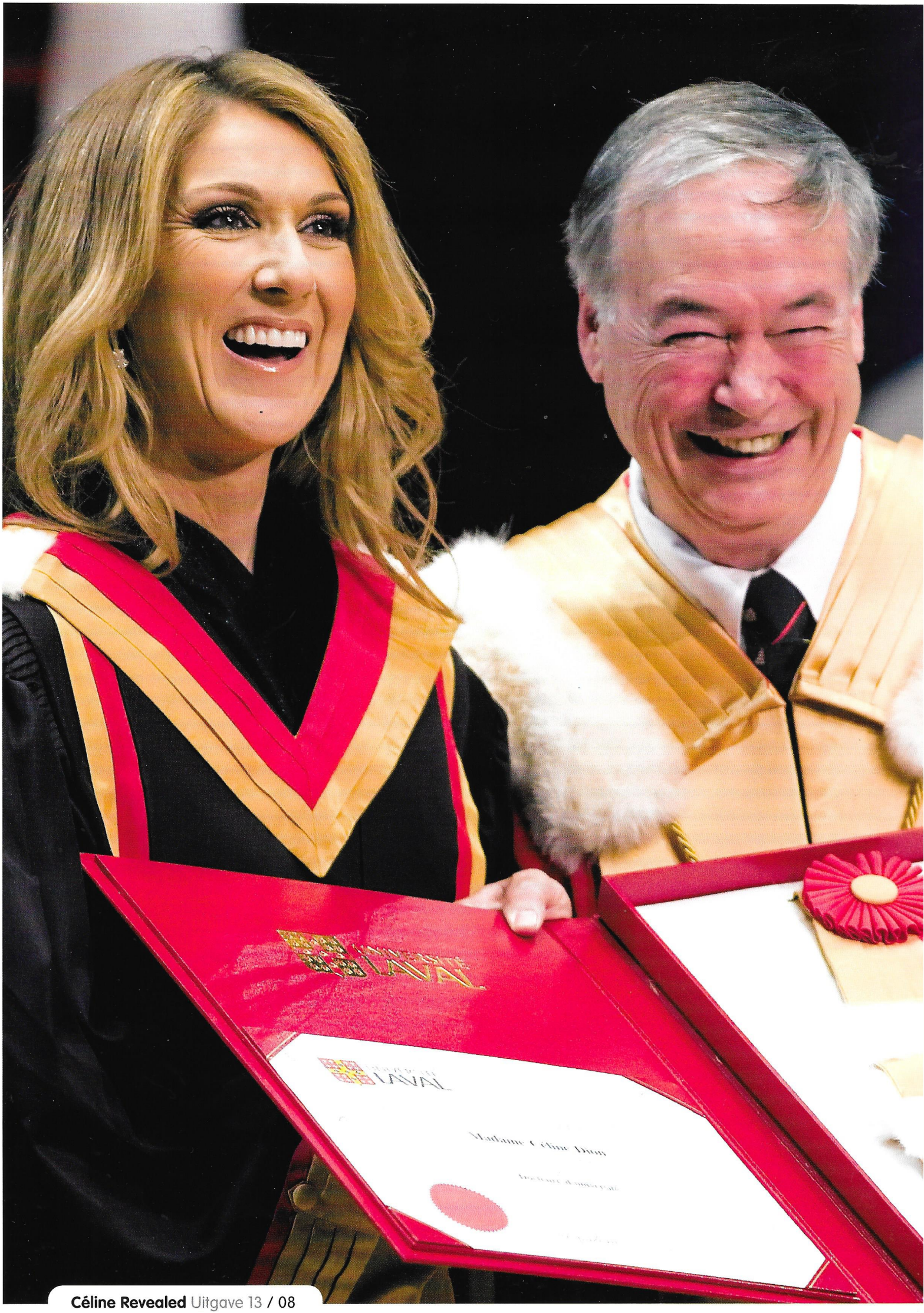
UNIVERSITÉ LAVAL
UNIVERSITÉ LAVAL
Madame Céline Dion

Doctor Dion

Céline ontvangt ere-doctoraat

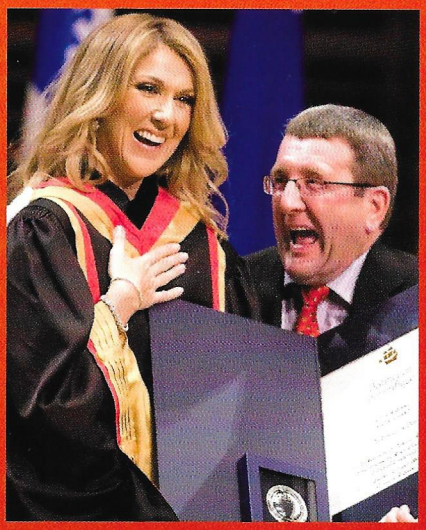

Op 22 augustus, aan de vooravond van het enorme gratis concert op de Plaines of Abraham ter ere van de 400e verjaardag van de stad Québec, pinkte Céline een traantje weg toen ze van de Universiteit van Laval in Québec City een ere-doctoraat kreeg uitgereikt. Céline mag zich vanaf deze avond 'Dr. Dion' noemen.

Céline zong niet tijdens de ceremonie die in het Palais Montcalm op het universiteitsterrein werd gehouden, maar sprak vele malen haar oprechte dank uit voor de graad die ze ontving van de universiteit. Het was een hommage aan haar persoonlijke en professionele prestaties. Céline, gekleed in een zwarte toga met de universiteitskleuren geel en rood, vertelde aan de 800 genodigden die aanwezig waren bij de ceremonie dat het 'een enorme eer was voor een klein meisje uit Charlemagne'. Maar Céline, die nooit de middelbare school afmaakte, merkte op dat naast de gewone school, de 'school van het leven ook erg belangrijk is.' Op de eerste rij van de zaal zaten de belangrijkste mensen in haar leven René, René-Charles en vele andere familieleden.

In een persconferentie na de ceremonie vertelde ze dat de les die ze René-Charles probeert mee te geven is dat hij altijd 'alles moet geven wat hij in zich heeft'. 'Als er iets is wat mij begeleid heeft in het leven, dan was het de wens om het beter te doen en verder te gaan en het maximum te gebruiken van mijn mogelijkheden, mijn hoogste doelen bereiken, mijn grootste wensen en mijn grootste dromen vervullen' vertelde Céline. René zei tijdens de persconferentie dat een van de dingen waar ze het meest op hoopt is dat ze René-Charles na de tour een broertje of zusje kan geven.

Denis Brière, de rector van de universiteit, omschreef Céline als een voorbeeld van professionaliteit, vastberadenheid en menselijkheid. De burgemeester van Québec City, Régis Lebeaume, prees de zangeres en had vervolgens het genoegen om de eerste te zijn die Céline kon aanspreken als 'Docteur Dion'. Terwijl Céline iedereen bedankte van haar familie tot haar fans, droeg ze haar graad op aan René, voor de rol die hij speelde in het succes van haar carrière. Ook bedankte ze in het bijzonder bij naam Luc Plamondon en Jean-Jacques Goldman die het 'Frans uit Frankrijk' bij haar introduceerden en die haar voorzagen van de prachtigste teksten.

Céline kreeg ook een herinneringsmedaille van de organisatoren van "400 ans Québec" om haar te bedanken voor haar medewerking aan de festiviteiten. De minister voor het culturele erfgoed van Canada, Josée Verner, feliciteerde Céline later die dag in een officiële persverklaring: 'Céline Dion is een burger van de wereld die Canada promoot waar ze ook maar gaat." Daniel Petit, het parlementslid dat in naam van Josée Verner de ceremonie bijwoonde zei: 'Céline Dion is een voorbeeld van talent, discipline, eenvoud en gulheid. Ze is een grote bron van inspiratie voor de mensen in Canada. Ze is een voorbeeld van succes en opmerkelijke vrijgevigheid.'

Dit is de vierde ere-onderscheiding die Céline voor haar carrière ontvangt. Eerder werd ze ridder in de orde van Québec, ridder in de orde van Canada en onlangs in Frankrijk, lid van het erelegioen.

Suus' Collectors Corner

LIVE A PARIS

Live A Paris is Céline's 3de live album, en is opgenomen tussen 20 en 23 oktober 1995. Nadat Céline het best verkopende Franse album had uitgebracht, die ik in een eerder Revealed heb besproken, werd Live A Paris uitgebracht, en dit album bevat 10 van de 12 songs die we terug kunnen vinden op D'eux. Het live album is een samenvatting van 3 avonden die Céline in het Zenith theater in Parijs heeft gegeven. En wat wel leuk is om te weten, is dat alle 3 de avonden totaal uitverkocht waren, dat betekend dus dat er 18.000 kaartjes over de toonbank zijn gegaan. Naast de Franse songs, staan er ook een paar Engelse nummers op de CD, waaronder de studio recording van To Love You More, wat de titelsong is van de Japanse TV drama serie Koibito. Live A Paris was toen het enige album waar dit nummer op te vinden was (buiten de Japanse uitgave van Falling Into You om dan natuurlijk). Op dit album laat Céline ook heel goed horen, dat ze live net zo goed is, misschien zelfs nog wel beter dan in de studio.

Natuurlijk dreef Live A Paris een beetje mee op het succes van D'eux en Live A Paris won in Canada een Juno en 2 Felix Awards. Maar ondanks de successen in Canada en Frankrijk viel de verkoop een beetje tegen, er zijn in totaal 3 miljoen exemplaren over de toonbank gegaan, waarvan 2 miljoen in Europa.

Op 1 november 1996 schreef Céline alweer een nieuw record op haar naam in Frankrijk, ze was de eerste in de muziekindustrie die 3 albums tegelijkertijd in de album top 20 had staan, die week stond Live A Paris stond op nummer 1, Falling Into You op nummer 8 en D'eux na ruim 1,5 jaar na release nog steeds op nummer 16.

Wat mij opviel was vooral de tegenvallende verkoop, en dan de tegenstrijdige awards. Zo heeft Céline voor dit album 8 keer een platina plaat gekregen en 2 keer een gouden plaat, de platina platen heeft ze gekregen in: België (50.000), Canada 2 keer platina (200.000), Frankrijk 2 keer platina (670.000) en in Zwitserland (50.000) en het goud kreeg ze in Nederland (50.000) en in Polen (50.000).

De CD van Live A Paris is uitgebracht op 28 oktober 1996, er zijn echter ook CD's in omloop die in de copyright notitie © 1997 hebben staan, deze zijn een naslag van de eerste persing en hebben daardoor ook een ander catalogusnummer en de CD zelf ziet er ook iets anders uit. De VHS is op 11 november 1996 uitgebracht en de DVD, die een remaster is van de VHS, is uitgebracht op 12 november 2007 en heeft in vergelijking met de CD wel alle nummers die Céline tijdens het concert gezongen heeft en hogere kwaliteit. Ook zijn er, opvallend genoeg, van deze CD zelfs nog 3 singles uitgebracht, La Derniere Seront Le Premiers (deze zijn alleen als promo CD singles gemaakt), Je Sais Pas (Live) en J'attendais (live).

Je kunt de CD en DVD bestellen via onze onlineshop op de website. De VHS is helaas niet meer leverbaar en alleen nog te vinden op de platenbeurzen of op marktplaats/ebay. Om te weten wanneer de eerstvolgende platenbeurs is kun je kijken op ww.verzamelaarsjaarbeurs.nl.

Tot de volgende review!

CÉLINE SUR LES PLAINES

Voor de 400e verjaardag van de stad Québec werden al jaren voorbereidingen getroffen. Het moest een feestelijke zomer worden met allerlei activiteiten, festivals en concerten. Vorig jaar werd bekend dat Céline, bijna vanzelfsprekend, een gratis concert zou geven op de historische Plaines D'Abraham, een groot park in Québec City. Nadat Paul McCartney in juli al voor 200.000 mensen een groot concert gaf was het op 22 augustus de beurt aan Céline. Uiteindelijk bezochten 280.000 mensen haar concert, waarmee het één van Céline's grootste en best bezochte concerten ooit is.

De inhoud van het concert was al bijna even uniek: Céline nodigde persoonlijk een dozijn Quebecse artiesten en groepen uit om samen met haar op te treden onder muzikale begeleiding van een groot orkest. Onder hen haar eigen broers en zussen, Mes Aieux, Dan Bigras, Jean-Pierre Ferland, Garou, Claude Dubois en Ginette Reno.

"één van Céline's grootste en best bezochte concerten ooit"

"Zo groot als de aarde is; haar hart wordt gevormd door de mensen die er wonen. Vanavond zal jullie hart kloppen als nooit tevoren!" Beloofde Céline aan het begin van de avond om vervolgens de show te openen met Dans Un Autre Monde. In het midden van het podium, in geweldige vorm en met passie in haar ogen wist iedereen na de eerste tonen al dat het een geweldige avond zou worden. Als hommage aan het Franse erfgoed waren alle liedjes die avond Franstalig. De hoogtepunten van de avond waren met name de Bastingue Medley waarin Céline samen met al haar broers en zussen haar ouders Adhémar en Thérèse eerde. De Dions stonden voor het eerst in jaren weer gezamenlijk op het podium. Het tweede hoogtepunt was tevens het finale nummer Un Peu Plus Haut met Ginetto Reno en Jean-Pierre Ferland. Na een emotionele omhelzing met Ginette nam Céline een stapje terug en gaf ze het podium en het publiek over aan de Québecse mega-artieste, waarvan René Angélil vóór hij Céline tegenkwam manager was. Céline nam begin jaren '80 als jong meisje Ginette Reno's plaats in als artieste onder leiding van René, die net was ontslagen door Ginette. Céline betekende een nieuw begin voor René's carrière als manager. Nooit eerder had Céline met Ginette gezongen. Op deze avond werd een pijnlijk verleden omgezet in een bijzonder en emotioneel heden toen beide vrouwen na ruim 25 jaar eindelijk samen op het podium verschenen.

Je Reviendrai à Montréal

Er is geen andere stad in de wereld die zo'n grote rol in het leven van Céline heeft gespeeld als Montréal in Quebec. De ontmoeting met René, die het prille begin van haar internationale carrière betekende was één van de gebeurtenissen in de stad die zo bepalend was in Céline's levensloop.

Montréal, na Parijs de grootste Franstalige stad ter wereld, werd in 1642 gesticht door de Fransen in hun kolonie Nieuw-Frankrijk (Nouvelle-France). Na de 7-jarige oorlog viel Nieuw-Frankrijk in 1763 handen van de Engelsen en werd het ingelijfd bij het Britse koninkrijk, in het huidige Canada, onder de naam "Province of Québec".

Net als Céline zijn alle mensen in de provincie Québec trots op hun rijke geschiedenis, maar vooral op het Franstalige culturele erfgoed dat met alle andere wereldse invloeden Québec tot een smeltkroes heeft maakt. De diversiteit is ook wat Montréal uniek maakt.

Céline groeide op onder het oog van de mensen in Québec en ze zijn erg trots op wat zij bereikt heeft in de afgelopen jaren. Als je als buitenlandse, niet vloeiend Frans- sprekende Céline-fan in Montréal loopt merk je meteen hoe gerespecteerd en geliefd ze is. De mensen in Québec zijn gastvrij, open en vriendelijk en een gesprek is zo begonnen. Ze zijn oprecht verwonderd als je verteld dat je speciaal naar Québec bent gekomen om Céline te zien. Ook de stewardessen op de Air Canada vlucht die ons naar Montréal bracht waren vol lof over alles wat Céline betekent voor Canada. Gedurende de twee weken in augustus gaf Céline zes concerten in het Bell Centre. Wij waren daarvoor in Montréal en hebben wij de Quebecse trots en gastvrijheid persoonlijk ervaren.

Op een van de avonden in het Bell Centre sprak ik met een moeder en twee dochters uit Charlemagne. De moeder vertelde dat iedereen in Charlemagne met veel interesse Céline's carriére volgt en dat ze het bijzonder vinden dat Céline in alle hoeken van de wereld hun kleine dorpje op de kaart zet. Waar ik mij over verbaasde was dat Céline's Engelse nummers hun favoriete waren. Zij waren nog verbaasder toen ik vervolgens vertelde dat juist de Franse nummers mij meer aanspreken, ondanks dat ik niet alles begrijp.

De avond van het eerste concert, op 15 augustus, zat ik samen met Suus en Robin op de tweede rij van de eerste ring, net naast de soundbooth. Tot onze grote verrassing kwam net voor de show Thérèse Dion, Céline's moeder, vlak voor ons zitten in de sound booth.

In het voorprogramma stond Véronic DiCaire. We hadden geen idee wie zij was, maar al snel bleek zij eengeweldige impressioniste, humoriste en zangeres te zijn. We waren erg onder de indruk van haar optreden. Een half uur lang vertoonde ze impressies van onder andere Rihanna, Isabelle Boulay, Madonna en Linda Lemay, met als klap op de vuurpijl een impressie van Céline's "Et S'il Ne Restait Qu'une" en "Je Ne Suis Qu'Une Chanson" van Ginetto Reno. Véronic ontving avond na avond van het hele Bell Centre een staande ovatie. Wat een goed begin van de show!

De concertenreeks in Montréal was er een om nooit te vergeten. De eerste avond was extra bijzonder: Het Bell Centre zat vol met prominente Québecse gasten, vrienden en familie van Céline en René die allemaal via de rode loper het stadion waren betreden. De warmte, de vele staande ovaties en de golf van liefde waarmee Céline na bijna 9 jaar letterlijk 'thuis' kwam, was overweldigend. Dat alleen al ontroerde Céline aanzienlijk. Wij voelden ons bevoorrecht en trots dat we getuige mochten zijn van

deze geweldige avond in Montréal. De show duurde die avond ook ruim twee en een half uur: Céline zong bijna alle nummers van de Franse én de Engelse shows, 25 nummers in totaal. Helemaal nieuw in de setlist was het nummer L'amour Existe Encore. Céline was in topvorm, zong geweldig en ging helemaal uit haar dak. Het was duidelijk dat ze zich na een half jaar touren helemaal in haar element voelde in de show. De druk van het nieuwe was er af en ze was losser dan in Europa, waardoor ze meer aandacht kon besteden aan de interactie met haar fans. Tijdens S'il Suffisait D'aimer, waar ze staat op het uiteinde van een van de catwalks, vond een prachtig moment plaats met een dolgelukkige fan die door Céline geknuffeld werd en voor één nummer het middenpunt was van Céline's aandacht.

Het nummer My Love kon Céline in al die shows maar twee keer in één keer zingen, de rest van de keren werd ze onderbroken door staande ovaties die haar zo ontroerde dat ze opnieuw moest beginnen met het nummer. Schattig was het moment waarop een man op een van de eerste rijen Céline een papieren zakdoekje aanbood om haar tranen te drogen en Céline na een "Thank you, sir!" lekker overdreven met dat zakdoekje haar tranen begon te drogen zonder haar make-up te verpesten.

Ook gingen er kleine dingetjes mis. Tijdens een van de shows gleed Céline uit na de Power Of Love en landde ze hard op haar knieën. Na een collectieve schrikreactie van het publiek sprong Céline weer op, verze-

kerde iedereen dat er niets aan de hand was en wierp zichzelf voor het komische effect nogmaals op de grond. Het is ongelooflijk wat die vrouw voor elkaar krijgt op naaldhakken! Al met al is het meemaken van een concert in Montréal dé ultieme ervaring voor een Céline-fan. Iedereen die daar Céline komt zien is gelijkgestemd en heeft hetzelfde gevoel voor deze fantastische vrouw. Ze komen er niet alleen om geëntertaind te worden, zoals vaak bij het publiek in Las Vegas het geval was, maar zeker ook om Céline te laten weten hoe zeer ze gewaardeerd wordt en wat ze voor hen betekent. Ik zal zeker terugkeren naar Montréal…je reviendrai à Montréal.

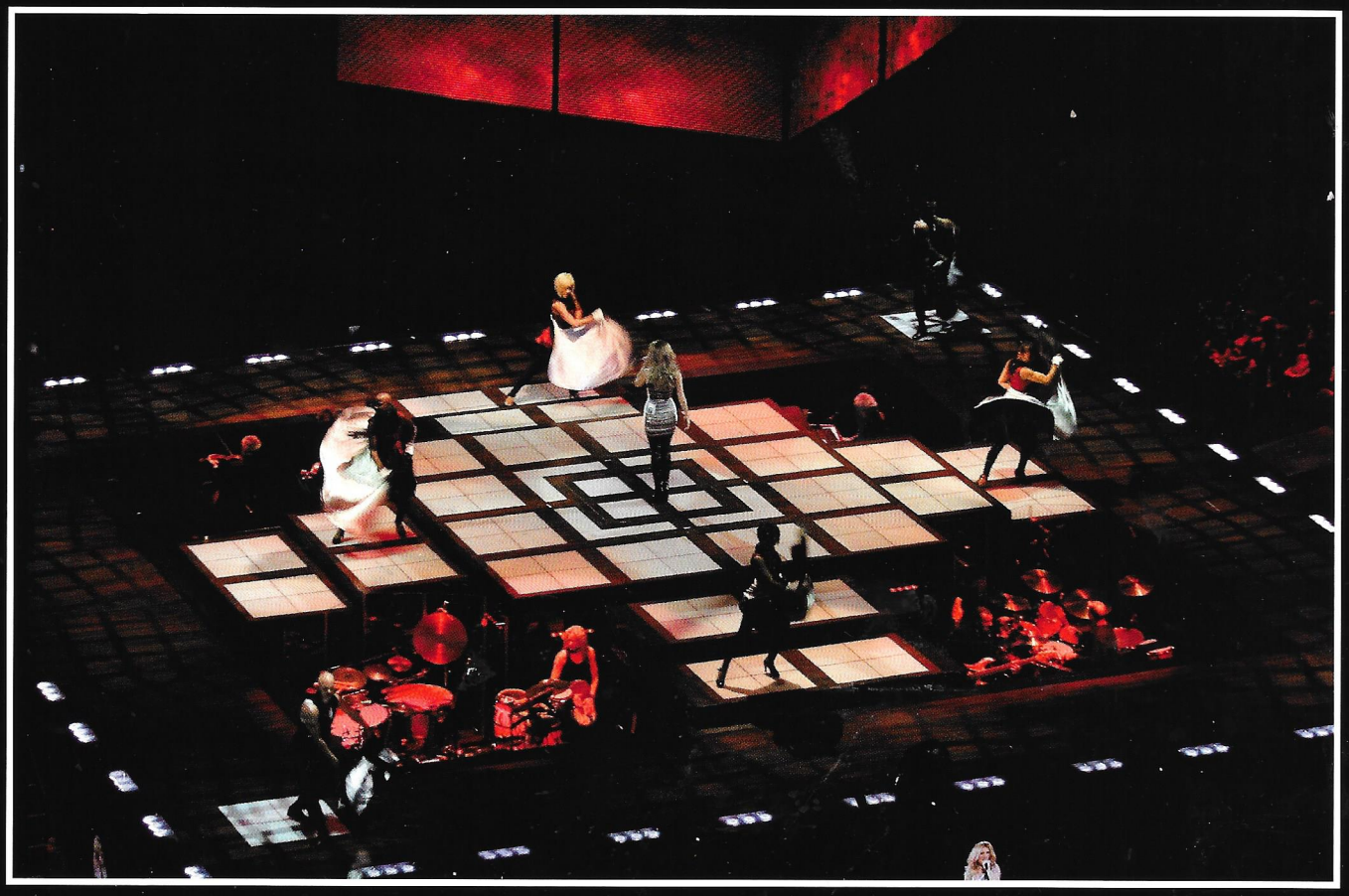

TAKING CHANCES TOUR

Op 14 februari 2008 begon de Taking Chances World Tour in Johannesburg (Zuid-Afrika) met een benefietshow in het Coca-Cola Dome. Dit was een voorbode voor het eerste volledige concert twee dagen later in Pretoria (Zuid-Afrika). Een jaar lang zal Céline de wereld door touren en de wereld te zien krijgen samen met haar moeder, man en René-Charles.

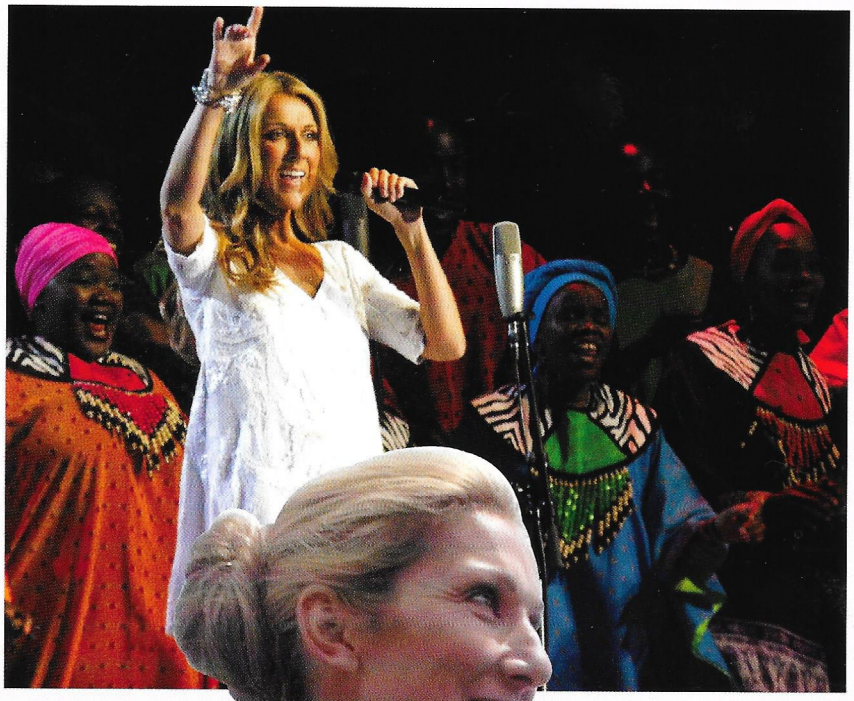

Céline's 40ste verjaardag

Op 30 maart 2008 werd Céline 40 jaar!! Op het moment van haar 40e verjaardag was Céline in Sydney voor haar Taking Chances World Tour. Céline's was net herstellende van een keelontsteking. Haar verjaardag werd gevierd op de bovenste verdieping van het Intercontinental Hotel. Het werd een bescheiden feestje met wat vrienden en familie.

Ontmoeting met Nelson Mandela

Een van de meest bijzondere momenten tijdens de wereldtournee was toch wel Céline's ontmoeting met oud-president Nelson Mandela van Zuid-Afrika. De Zuid-Afrikaanse leg van de Taking Chances Wereldtournee was een twee jaar oude ingeloste belofte aan de man die ruim 26 jaar politieke gevangene was vanwege zijn verleden als anti-apartheid activist en oppositie-leider. Nelson Mandela werd in 1994 beëdigd als allereerste volledig democratische president van Zuid-Afrika. De ontmoeting waar ook René en René-Charles bij aanwezig waren werd vastgelegd in een prachtige fotoreportage voor Hello Magazine.

De hoogtepunten van 2008

TAKING CHANCES IN AMSTERDAM

2 juni was voor ons Céline fans in Nederland natuurlijk hét hoogtepunt van het jaar. Na negen jaar was Céline eindelijk weer in Nederland voor een concert. Het concert in de Amsterdam Arena werd een fantastisch feest. Hopelijk hoeven we voor het volgende concert niet weer zo lang te wachten.

Eerbetonen

Op 22 mei 2008 werd Céline geëerd in Frankrijk. Céline kreeg de Légion D'honneur medaille. Deze medaille is ooit in het leven geroepen door Napoléon. De onderscheiding werd uitgereikt door de Franse president Nicolas Sarkozy. Céline werd geëerd voor het feit dat ze de Franse taal verspreid tot ver buiten de Franse grenzen.

Op 3 november kreeg Céline een hommage tijdens de uitreiking van de ADISQ awards. De grote verrassing voor Céline was het optreden van het symfonie orkest van Montréal. Onder verschillende beelden uit Céline d'r leven werd een muziekstuk ten gehore gebracht. Aan het einde van het stuk kreeg Céline een staande ovatie van enkele minuten. Céline was tot tranen toe geroerd.

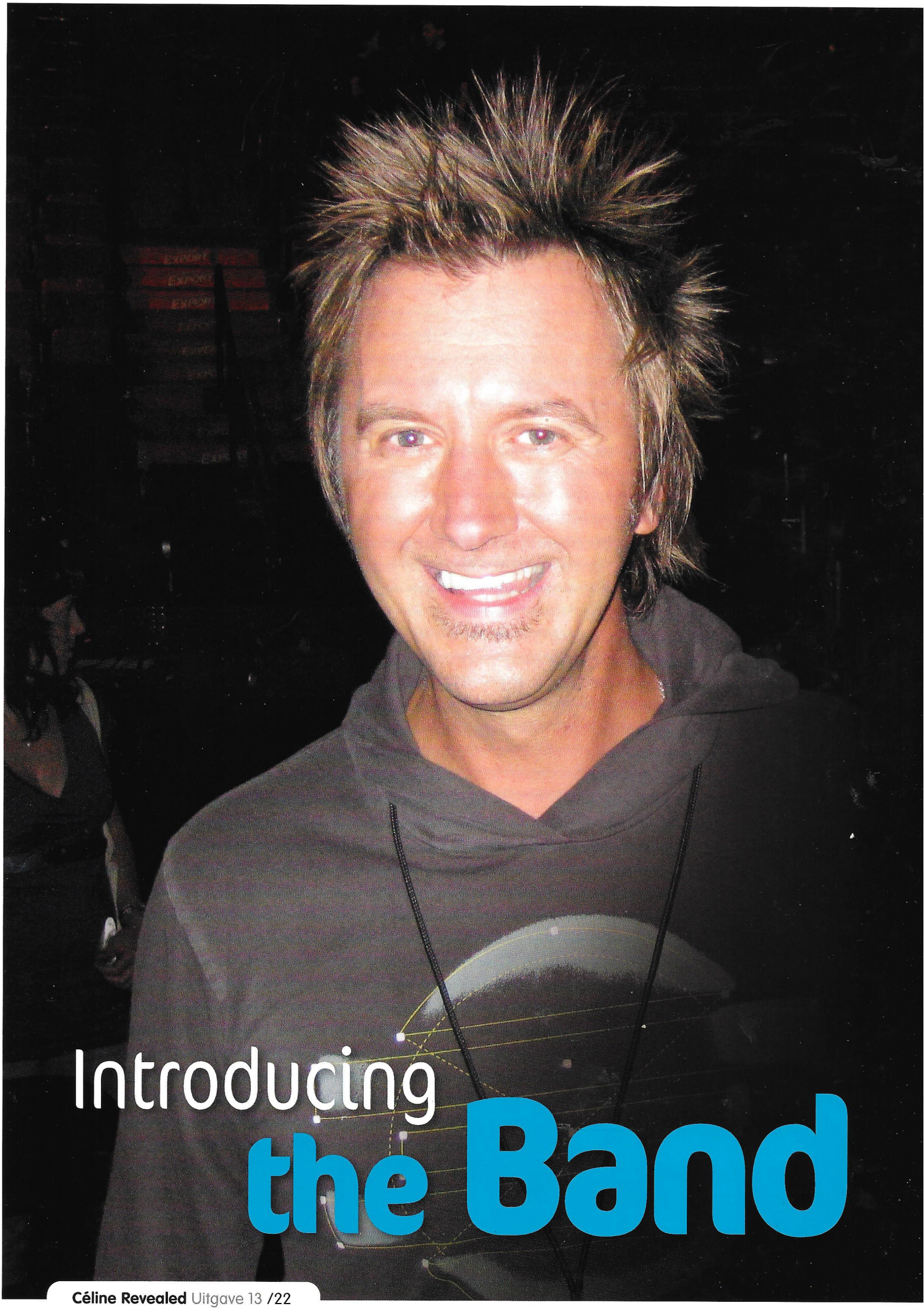

Introducing the Band

André Coutu

Als je Céline hebt gezien in A New Day... of tijdens de "Taking Chances" tournee, dan is je vast ook haar goedlachse gitarist André Coutu opgevallen. Céline grijpt namelijk elke show wel een gitaarsolo aan om even bij André haar luchtgitaar-kunsten te demonstereren! André Coutu, door zijn Engelstalige vrienden ook wel "Cooch" genoemd, is een bekend gezicht in Céline's band. Geboren in Chicoutimi, een stadje in de buurt van Québec City, belandde hij al vroeg in de muziek. "Mijn moeder zegt altijd dat ik al kon zingen voor ik kon praten, maar dat zeggen natuurlijk alle moeders van een professionele muzikant!" lacht André.

Op 12-jarige leeftijd begon hij met pianolessen, maar hij wist al snel dat de gitaar hem beter lag. "Mijn eerste gitaar was akoestisch, maar al snel kreeg ik een elektrische, ik was dol op dat ding!" herinnert André zich. Gitaarlessen leidden tot het toetreden tot verschillende bandjes en op 20-jarige leeftijd verliet André zijn stadje Chicoutimi om bij Jean-Marie Benoit muziek te gaan studeren in Montréal. Hij wilde er definitief zijn carrière van maken. Zijn muzikale helden en de artiesten die het meest zijn eigen gitaarspel beïnvloed hebben zijn Steve Lukather, Al Di Meola, John McLaughlin, Michael Landau, Joni Mitchell, Toto, Michael McDonald en The Doobie Brothers.

In het begin van zijn professionele carrière als freelance gitarist speelde hij onder andere in de band van Mario Pelchat (die met Céline het duet Plus Haut Que Moi zong) en speelde hij voor de Québecse TV show Les Démons Du Midi. André is getrouwd en heeft vier dochters. Sophie, zijn vrouw, heeft altijd veel begrip gehad voor zijn lange afwezigheid tijdens de tournees en ze komt regelmatig met de kinderen naar hem toe. Hun tweede dochter Pénélope werd geboren tijdens Céline's break in 2000 en dat gaf André de mogelijkheid om naast het werken aan muzikale projecten (hij werkte destijds onder andere samen met Mégo en Marc Langis aan een Québecse televisie show, Un Grand Blond avec un Show Surnois, schreef nummers met Barnev Valsaint en werkte aan albums van Isabelle Boulay en Lynda Lemay), ook voor zijn pasgeboren dochter te zorgen. Ook de jaren in Las Vegas waren voor hem, na tien jaar touren, een welkome verandering. Hij werd nog tweemaal vader en kon zich naast zijn werk ook op het vaderschap storten. "Ik had de mogelijkheid om op het hoogste niveau muziek te maken, maar ook thuis te zijn bij mijn vrouw en kinderen."

In 1988 speelde André voor het eerst voor Céline tijdens de Incognito-tour mee met een concert in Agora, Québec. Hij verving toen enkele malen Céline's vaste gitarist (Pierre Gauthier, een van André's muziekleraren). In 1992 werd hij vervolgens definitief bandlid voor Céline's eerste internationale tournee in het voorprogramma van Michael Bolton. Hij was altijd al onder de indruk van Céline's stem en André kan zich zijn eerste ontmoeting met Céline en René nog goed herinneren. "Ze behandelden me met zoveel respect. Ze hebben me altijd alle ruimte gegeven om me als musicus maximaal te ontplooien en om boven mezelf uit te stijgen."

Hij is nog altijd onder de indruk van de sfeer in het team: "Het is geweldig om voor Céline te werken, het kan niet beter...er vallen zelden woorden in het team, er is nooit ruzie. Céline is zo'n schat, zo vrolijk en ze zal altijd naar je luisteren!". In zijn 16 jaren bij de band zag André Céline uitgroeien van Québecse sensatie tot de wereldberoemde internationale ster die ze nu is. "Ik kijk er altijd naar uit om met haar muziek te maken want ze geeft echt altijd alles wat zich in zich heeft." Ook de fans krijgen altijd zijn aandacht: André maakt graag een praatje met de fans en neemt de tijd voor een handtekening of een foto. "Ik ben en blijf toegewijd aan Céline en haar publiek dat haar groot gemaakt heeft en ervoor heeft gezorgd dat ik kan doen wat ik doe." Momenteel weer op tournee, na vijf jaar in Las Vegas, vind André de "Taking Chances" tour nog altijd een buitenkans om de wereld rond te reizen: "Het is wat het is, een kans om de wereld rond te reizen met een van de beste zangeressen van onze tijd!"

In de Spotlight

Deze keer: Wesley de Vylder

Mijn naam is Wesley De Vylder. Ik ben 28 jaar. Ik woon in Kalmthout, provincie Antwerpen, België. Suzanne heeft mij gevraagd om eens iets te schrijven voor "Spotlight" omdat ik volledig blind ben. Hoe ervaar ik Céline Dion als blinde fan?

Ik ben geboren in 1980. Anderhalf jaar later kreeg ik kanker op mijn ogen en werd volledig blind. Omdat dit zo vroeg in mijn leven gebeurde, kan ik mij niks meer herinneren over zien. Ik zie ook geen licht of donker.

In 1988 vond ik het Eurovisiesong Festival nummer één wel mooi, maar toen wist ik nog niet dat ik ooit zo'n grote fan van Céline zou worden.

De echte doorbraak kwam er rond de jaren negentig toen "The Power Of Love" en "Think Twice" het aardig deden in de ultra top 40. Ik vond het zulke mooie nummers, en ze had zo'n mooie stem! Ik was helemaal weg van die twee nummers en besloot het album "The Colour Of My Love" aan te schaffen. Uiteraard heb ik dat schijfje toen (en nu nog) grijs gedraaid.

Voor mijn volgende aanschaf was het wachten tot 1996: "Falling Into You", omdat ik toen nog niet echt voor haar Franstalige muziek te vinden was. Uiteraard volgde daarna de aanschaf van "Let's Talk About Love", wat ik toen, ik snap nu nog steeds niet waarom want het is nu een van mijn lievelingsalbums, een minder goed album vond. Toen heb ik uiteindelijk toch het album "D'eux" aangeschaft. Pas toen ben ik een beetje in het verleden gaan grasduinen en vond haar oudere albums ook wel goed klinken. Toen echter "These Are Special Times" mij ook niet zo bijzonder leek (blijf ik iets minder vinden), verslapte mijn Céline-interesse een beetje tussen 1998 en 2002.

In 2002 leerde ik mijn vriendin kennen. Zij is volledig ziende. Zeer toevallig was zij ook een Céline-fan. We hadden echter maar een tweetal albums dubbel: zij had de meer recente albums zoals "A New Day Has Come". Ik vond ze meteen zeer mooi, en zij vond ook mijn "oudere" albums fantastisch. We zijn dan ook meteen begonnen de gaatjes in onze collectie op te vullen, inclusief alle live cd's en dvd's. Uiteraard kijken we nu elke keer opnieuw, zoals iedere fan, uit naar nieuw werk van haar.

Wat heb ik aan dvd's, foto's en optredens, als blinde? Een cd is een cd, je stopt hem in je stereotoren en beluistert hem. Maar ik hoor sommigen van jullie al vragen: wat heb je nu als blinde aan een dvd als er ook live cd's bestaan? Cd's zijn meestal verkorte versies, waar wat stukjes van Céline weggelaten worden, of soms zelfs volledige nummers. Dus alleen al om die reden vind ik dvd's iets aparts hebben.

Uiteraard heb ik niks aan de beelden, maar je hoort meer commentaren van Céline, reacties van het publiek, en uiteraard de vele extra's die op sommige dvd's voorkomen zijn leuk om te horen. Bovendien heb ik mijn vriendin die mij de bewegingen of gebaren van Céline omschrijft. Als ze bij het begin van een show opkomt en gilt "hello everybody", weet ik ook dat ze geen stilzittertje is maar vrolijk rondspringt. Als ze op een gegeven moment aankondigt dat haar vader gestorven is, heb ik geen beelden of omschrijvingen ervan nodig om te weten hoe ze kijkt en hoe ze zich voelt.

Bij foto's is het anders, daar horen geen geluiden bij. Maar mijn vriendin omschrijft de leukste foto's voor me. Ook als jullie op de mailinglist foto's omschrijven en becommentariëren, lees ik dat en maak ik mij daar wel voorstellingen bij.

Een van mijn mooiste momenten uit mijn Céline-carrière was toch afgelopen mei in het sportpaleis van Antwerpen. Hier heb ik jaren naar uitgekeken: een live optreden van Céline mogen bijwonen. Hoewel ik Céline niet zag opkomen, voelde ik aan de spanning van het publiek dat het spoedig zou gebeuren, en werd zelf ook gespannen. En toen ineens, was ze daar... Het optreden was FANTASTISCH, maar veel te snel voorbij Hopelijk komt ze ooit nog eens naar België, Parijs of Nederland.

Wesley

Column DAVE.

Het Céline Dion Imperium

Waar ik ook kom. Of het nou in het winkelcentrum van Heerlen is, in een minuscuul restaurantje in China of in een hotel in San Francisco. Celine's muziek is altijd en overal aanwezig. In de afgelopen jaren heb ik heel wat gezien en ik kan zeggen dat er geen enkele plek is waar men Celine's muziek niet kent. Celine Dion is niet zomaar een naam van een zangeres. Het is een naam een imperium. Het Celine Dion- imperium.

Met meer dan 180 miljoen verkochte albums is zij een van de best verkopende vrouwelijke artiesten van de wereld. Zangeressen als Madonna en Mariah Carey worden in persberichten ook naar buiten gebracht als best selling female artists. Wie nou de best verkopende artieste is? Daar lopen de meningen over uiteen. Ik gok natuurlijk op Celine. Celine is niet alleen aanwezig in de muziekwereld. Een imperium, zoals ik eerder schreef, kunnen we het beter noemen. Met meerdere succesvolle parfumlijnen, zonnebrillijnen, een juwelenlijn (in China), wereldtournees en niet te vergeten de merchandise. De merchandise is big business en is goed voor meerdere miljoenen per jaar. Na het zien van een concert willen mensen iets tastbaars. Een memorabel item zodat ze altijd terug kunnen denken aan hun ster, aan die ene speciale avond. Een artiest van deze tijd verdient zijn geld niet alleen meer met het maken van muziek. De horizon wordt verbreed zodat diens naam nog groter wordt en mensen er gewoonweg niet meer omheen kunnen.

De vraag is dan? Is Celine dan wel de persoon wie wij denken dat ze is? Ik ken haar niet persoonlijk, vandaar dat het moeilijk is een antwoord op deze vraag te geven. En eigenlijk is het ook maar goed dat ik geen antwoord kan geven. Achter dat gigantische imperium schuilt een vrouw. Een mens zoals jij en ik. Of het nou een groot schouwspel is of een imago-oppepper. Haar muziek in combinatie met het plaatje dat ze neerzet is hetgeen wat mensen aanspreekt en waardoor ik na tien jaar nog steeds in to Celine ben.

De nieuwe verzamelaar My love- the ultimate collection biedt een ruim scala aan hits en fanfavorieten die ze de afgelopen 20 jaar van haar Engelstalige carrière bij elkaar heeft gezongen. Op de dubbel cd met maar liefst 36 nummers zijn oude –en nieuwe nummers terug te vinden. Er zijn verschillende tracklisten voor verschillende continenten. Een slimme zet van Sony BMG om een verzamel cd uit te brengen tijdens een wereldtournee waarvan bijna alle nummers die ze gezongen heeft op het album staan.

Hoewel de promotie voor haar laatste albums en dvd's in Nederland tegenviel, verkopen de albums en dvd's in verhouding goed. Op het moment dat ik dit schrijf staat My love- the ultimate collection op nummer 1 in de bol.com top 100. Een succes dat alleen nog maar groter kan worden aangezien kerst voor de deur staat. Het succes van de verzamelaar My love bewijst dat mensen nog lang niet moe zijn van Celine Dion. Daarbij komt nog eens dat Celine tijdens de laatste Oprahspecial een van haar beste live optredens heeft gegeven in jaren. De emotie, haar stem; alles klopte in My love, het nummer dat ze bij Oprah zong. En dat is iets waardoor het imperium Celine Dion alleen nog maar meer zal groeien in de komende jaren.

Dave.

Een bijzondere Céline ervaring...

IK BEN CHRISTA VAN HERK, 52 JAAR EN AL JAREN FAN VAN CELINE DION. IK WEET EIGENLIJK NIET EENS MEER WANNEER HET PRECIES BEGONNEN IS. EEN ECHTE VERZAMELAAR BEN IK NIET, MAAR BIJ ELKE VERJAARDAG STAAT ER WEL WEER EEN NIEUW GEURTJE OF CD OP MIJN VERLANGLIJSTJE.

VERHAAL DOOR: CHRISTA VAN HERK

Mijn droomwens was om naar Las Vegas te kunnen vliegen en daar de liveshow zelf eens mee te maken. Ik ben ooit in Las Vegas geweest, het is gewoon een waanzinnige stad en had erg graag eens ervaren zelf aanwezig te zijn bij zo iets groots. Echter mijn financiën lieten dit al die jaren niet toe. Toen dan ook bekend werd dat er een DVD van de show uitgebracht zou worden, heb ik dit met argusogen in de gaten gehouden, elke keer op het CDIP kijken of er al meer bekend was. Toen hij eindelijk uitkwam natuurlijk à la minuut naar de winkel om hem te kopen en meteen kijken.

En ja, toen kwam daar het bericht dat Celine op wereldtournee zou gaan en dat zij Nederland ook aan zou doen. Dit was mijn kans, het kon mij niet schelen wat het zou gaan kosten, op internet kon je al snel kaartjes reserveren waarvoor je al gauw zo rond de euro 250,00 moest neertellen.

Het maakte mij niet uit, ik moest en zou naar dit concert. Gelukkig hield ik de site van het CDIP goed in de gaten en daarop werd gelukkig de waarschuwing gegeven dat je de kaartjes alleen via de officiële wegen moest kopen, de andere waren of vals of bestonden niet eens. Toen dan ook de melding kwam dat de verkoop zou starten op zaterdag 17 november 2007 's-morgens om 10.00 uur kon ik niet meer wachten tot het zover was.Op de bewuste zaterdag bijtijds internet op de computer opgestart en maar wachten tot 10.00 uur. Helaas kwam er een grote kink in de kabel: Om 09.00 uur kreeg ik een telefoontje van het verzorgingshuis waar mijn moeder al 3 jaar woonde, dat zij was gevallen en naar het ziekenhuis vervoerd zou worden omdat ze dachten dat haar heup gebroken was. Dus dat betekende: computer weer uitzetten, aankleden (we zaten nog aan de koffie), naar het ziekenhuis rijden

Daar aangekomen bleek dat mijn moeder 2 bekkenfracturen had en na een foto van haar longen kwam ook nog naar voren dat zij uitgezaaide kanker had in haar longen. Waarschijnlijk was het ook uitgezaaid in de rest van haar lichaam ze kreeg een levensverwachting van eigenlijk nog maar een paar weken. Om 19.00 uur thuis aangekomen realiseerde ik mij dat ik ten eerste mijn moeder zou gaan verliezen en ook dat er waarschijnlijk geen kaartjes meer voor het concert van Céline te koop zouden zijn. Toch nog maar eens op internet gegaan naar de CDIP site waar je doorgelinkt werd naar de Ticketservice en tot mijn grote verbazing waren er nog kaartjes te koop!! Wat was ik blij dat het toch nog gelukt was!!

Er brak een spannende, drukke en emotionele tijd aan. Mijn moeder overleed op 6 maart 2008 en ik heb mij toen voorgenomen het concert van Céline te zien als een afscheid en het afsluiten van een periode in mijn leven, waarin ik geen ouders meer heb. Ik heb dan ook vol verwachting en spanning uitgekeken naar die maandag 2 juni 2008.

Om 17.00 uur vertrokken wij uit Capelle aan den IJssel richting Amsterdam (een beetje bijtijds in verband met de files). Een parkeerplek was toch wel snel gevonden op de parkeerplaats bij de tent van Cirque du Soleil en via de loopbrug zijn we naar de Arena gelopen. We hadden goede plaatsen, recht tegenover het podium en het grote scherm, dus konden we alles heel goed volgen. Het voorprogramma kon ons niet zo boeien en ik had het idee dat meerdere dit zo hebben ervaren. Er kwam in ieder geval toch wel een bepaalde onrust over de mensen toen het zo tegen 21.00 uur begon te lopen.

Vol verbazing zag ik dat de opkomst van Celine niet vanuit het podium was, maar dat zij doodleuk de Arena kwam binnen wandelen. Ja, en daarna was het ruim anderhalf uur lang alleen maar genieten, genieten, genieten en nog eens genieten. Elke song was een belevenis en uiteraard een herkenning. Het was een hele ervaring alles eens live te kunnen horen.

De zoon van mijn partner werkt bij een beveiligingsbedrijf en was gevraagd om bij dit concert te werken, echter hij had al een werkdag achter de rug en dan werd het toch wel wat veel. Wat had hij een spijt toen we hem door de telefoon de ode aan Queen lieten horen, die Celine voortreffelijk vertolkte.

Ik heb een grote bewondering voor Celine, wat een uithoudingsvermogen, wat een power in die stem en dat het hele concert door. Voor mij was dit het concert van mijn leven, wel heel erg emotioneel, maar ik heb op een mooie manier afscheid genomen van mijn moeder.

Bedankt Ma, dat het toch mogelijk is geweest dit te beleven en ervaren!!

Christa van Herk-Willemse

CELINE DION MY LOVE

Dat My Love een speciaal nummer was, hadden we allemaal door na het zien van de recording sessions van Taking Chances. Het nummer was geschreven door Linda Perry, die goed door leek te hebben hoe Céline in het leven stond. Zo emotioneel als we Céline in die beelden zagen, hadden we haar al een tijd niet gezien. Toch had ik niet kunnen voorspellen dat het nummer zo'n succes zou worden in de Taking Chances World Tour. Céline legt haar hele hart en ziel in de performance van het nummer. Zittend op Mego's piano legt ze voor de mensen in elke stad die ze bezoekt haar gevoelens bloot... en de mensen voelen dat.

Door het succes van dit nummer is My Love de titel van Céline's nieuwste compilatie-CD geworden: My Love: Essential Collection. Met een foto uit het tourboek van de Taking Chances World Tour op de voorkant en al haar beste en grootste Engelse hits opgesomd op de achterkant kan er eigenlijk weinig misgaan met deze uitgave. De compilatie is verkrijgbaar in twee versies, een enkele CD (My Love: Essential Collection) of een dubbel CD (My Love: Ultimate Essential Collection). Voor de verzamelaars onder ons zijn deze versies natuurlijk een must-have. Voor de minder fanatiekelingen is er ook nog een extraatje bijgedaan: een nummer dat was opgenomen voor Taking Chances, maar het niet tot de CD gehaald heeft is aan deze compilatie toegevoegd, namelijk There Comes A Time. Natuurlijk kan de track My Love niet aan deze CD ontbreken en speciaal voor dit album is de live-versie van dit nummer aan de lijst toegevoegd. Op de Ultimate Essential Collection staat ook het nog niet eerder uitgebrachte nummer Dance With My Father. Dit nummer zong Céline tijdens de Grammy's ter ere van Luther Vandross, die dit nummer schreef. Voor Céline heeft dit nummer een extra waarde, omdat ze het nummer zong kort na het overlijden van haar eigen vader.

Love Can Move Mountains en It's All Coming Back To Me Now zijn voor deze uitgave bewerkt en in een nieuw 'jasje' gestoken. Genoeg reden om je Céline verzameling uit te breiden, zou ik zeggen!

Colofon

Céline Revealed
Jaargang 4, nummer 13

Céline Dion Informatie Punt
www.celinedion.nl
revealed@celinedion.nl

Dodonaeusstraat 85
1504 KG, Zaandam

Bank 54.53.57.535
T.n.v. CDIP te Losser

Voor een lidmaatschap van Céline ReVealed kijk op www.celinedion.nl en vul het aanmeldingsformulier in. Je krijgt automatisch bericht als het tijd is om te verlengen. Opzeggen kan via ons postadres of via e-mail. Aanleveren van kopij via revealed@Célinedion.nl

Redactie:
CINDY FRERIKS, LYSANNE VAN DER KUIP, MATHIAS DE GROOT, ROBIN KAMPHUIS, STÉPHANIE DE WAARD, SUZANNE BRUINS, WILLEMIJN DOEDENS

Ontwerp: Robin Kamphuis, Losser
Drukwerk: Laserline, Hengelo

Céline Dion
Informatie Punt